

[Gerda Møller.]

Derfor må der stadig fra det offentlige side lægges vægt på at give befolkningen tilstrækkelig oplysning om forebyggelse af svangerskab, begyndende i skolerne og på seminarierne, og det kunne jo egentlig være fristende at spørge, om man er nået videre end til de 44 pct. af folkeskolerne, hvor eleverne fik oplysning om seksualvejledning. Men der må også oplysning til blandt de mere voksne. De problemer, der knytter sig til svangerskabsafbrydelse, må belyses, reklamen må tages i brug, og udvidelse af de sociale økonomiske hjælpeforanstaltninger som hjælp til uddannelse, yderligere hjælp til de enlige mødre, øget familierådgivning vil være nødvendig.

Tidligere ordførere har været inde på, at fri abort ikke er et politisk spørgsmål, men et alvorligt problem, der kræver hvert enkelt medlems personlige stillingtagen. Det er jo dybest set et problem om livsholdning og om menneskesyn. Derfor vil tilhængere og modstandere stå hver på sit standpunkt, uden at de vil kunne nærme sig til hinanden. Sådan, ved vi fra den tidligere førstebehandling, er det også i folketingsgrupperne her. Men indtil vi finder frem til den rette lovgivning, kan alle vel enes om, at det første og største problem må være at gøre abort til noget overflødigt.

Den dag, da mennesket spiste af kundskabens træ på godt og ondt, opstod de sociale problemer. Fra den dag har kærlighedslivet været forbundet med et ansvar, og fra den dag har kærlighedslivet givet anledning til sociale problemer. Personlig kunne jeg ønske at det var sådan, at det forhold, at man i vore dage teknisk er nået så vidt, at man med i mange tilfælde en beskeden risiko kan afbryde et svangerskab, ikke må føre til, at ansvaret forflygtiges og de sociale problemer skydes til side.

Med disse bemærkninger vil jeg tilslige forslaget velvillig behandling i udvalget fra konservativ side.

Eva Ree: Det er nøjagtig på 1 års dagen for den første fremsættelse, at 3 medlemmer af socialistisk folkeparti har genfremsat forslaget om ændring af lov om foranstaltninger i anledning af svangerskab eller fri abort-lovforslaget, som det mere uofficielt hedder, og hvis jeg må indlede med et

ønske eller et håb, må det være, at det denne gang må lykkes at få problemerne omkring dette lovforslag gennemarbejdet på en sådan måde, at de i denne eller i næste folketings-samling kan blive virkelig løst.

Udvalgsarbejdet sidst viste og beviste, at der omkring den nuværende lov var en lang række problemer, som måtte løses, hvad enten man tilsluttede sig det fremsatte lovforslag, eller man har en anden opfattelse af, hvordan problemerne skal løses. Da vi sidst drøftede svangerskabsloven, var der stort set enighed om, at den nuværende lov trænger til at blive revideret, trænger til en liberalisering. Der var også stort set enighed om, at den så stærkt omtalte sociale indikationsmulighed måtte kunne lempes, og at man måtte søge at nå frem til, at der ved de legale svangerskabsafbrydelser blev truffet mere ensartede afgørelser landet over af mødrehjælpens samråd. Der blev også dengang fra samtlige partier givet tilslutning til en løsning af de mere socialt prægede problemer, herunder bl. a. øgede økonomiske bevillinger til mødrehjælpen, og til en nærmere drøftelse af øget vejledning, oplysning og eventuelt undervisning i brug af anti-konceptionelle midler.

Nu tilkommer det ikke mig efter så forholdsvis kort tid i folketinget at vurdere de forskellige udvalgs arbejde generelt, men jeg tror alligevel at kunne sige, at det udvalg, der blev nedsat i februar i fjor, i et sjældent omfang stillede spørgsmål og altså også så mange, at vi ikke nåede at få dem alle besvaret, endsiges færdigdrøftet. Det var imidlertid ikke ensbetydende med, at vi ønskede at udsætte afgørelsen af disse vigtige spørgsmål. Det måtte snarere ses som udtryk for, at spørgsmålene omfattede såvel medicinske som juridiske og lægeligt etiske spørgsmål samt spørgsmål om udslettelse af liv, risiko ved abort og flere andre centrale områder, hvor rent følelsesmæssige betragtninger ikke kunne udelades.

Men alt det ændrer ikke ved den kendsgerning, at der stadig dagligt herhjemme foretages en række illegale svangerskabsafbrydelser, nogle mener mellem 50 og 60 om dagen, tilmed under uværdige forhold for mange.

De mange illegale svangerskabsafbrydelser må derfor bekæmpes. Efter venstres opfattelse kan spørgsmålet imidlertid ikke